Účast na čtyřech nebo pěti zajímavých setkáních Discovery některé lidi v pohledu na Ježíše hodně posune. Pro běžného Čecha to ale obvykle nestačí, aby se rozhodl Ho osobně přijmout a následovat. Když jeden kamarád udělal rozhodnutí pro Ježíše po třetím setkání, byli jsme velmi povzbuzeni. Máme naději, že když lidé u nás všeobecně více uslyší z Božího slova o Pánu Ježíši, a když taky více uslyší o životech proměněných Božím slovem, bude se průměrný počet setkání Discovery nezbytných k obrácení rychle zmenšovat. Samozřejmě, někteří se pro Pána Ježíše nerozhodnou…

Byla doba, kdy jsme Discovery dělávali jako dlouhodobé „průchoďáky“. Tedy jako neohraničené pokračování po řadu měsíců. Někteří přátelé přicházeli velmi rádi, jiní se jen občas přišli povzbudit a někteří se dříve či později vytráceli. Při naprosté většině setkání s námi býval někdo, kdo ještě nepřijal Ježíše; takže jsme v tom stále viděli naději. Nicméně u některých jsme ani po roce a půl nepozorovali sebemenší duchovní posun! Ani rostoucí zájem o Ježíše, natož pokus Ježíše osobně oslovit a pozvat do života. Byli jsme pro ně jen příjemnou komunitou, jakých tam venku mnoho není.
Tím, že jsme rozvíjeli kontakt i s dalšími lidmi bez Ježíše, jsme si uvědomili, že se nám nedostává časová a mentální kapacita pro ty, kdo by možná chtěli jít k Ježíši cíleněji. Doslova čekají, až jim ukážeme cestu. A my jsme na ně neměli rezervy kvůli těm, kdo byli na scéně, ale nešli dál.

Dodnes občas zápasíme s dilematem: Na jedné straně chceme lidem sloužit bez ohledu na jejich bezprostřední reakci na naši výzvu, a na druhé straně potřebujeme jít hlavně za těmi, kdo hledají a mají v srdci „připravenou půdu“. Ujišťuji tě, že takových je celá řada. Odhaduji, že je máš i ve své oikosové mapě. A mnohé zatím

ještě neznáme – potřebujeme je najít a spojit se s nimi tam, kde jsou.

Zkušeňáči, kteří v současné době vidí na různých místech světa skutečné hnutí, nám připomínají, že Pán Ježíš, poslal své učedníky, aby našli tak zvané „lidi pokoje“. Tedy ty, kdo je přijmou, otevřou se jejich poselství a dokonce se sami stanou nositeli Ježíše k dalším. Biblickým příkladem „člověka pokoje“ může být samařská žena, která po setkání s Ježíšem svolá k Němu celou vesnici (Jan 4), nebo Filipský žalářník, u něhož Ježíše přijímá celá jeho domácnost (Skutky 16), taky Lydia, která otevřela svůj dům (Skutky 16), rozhodně Kornélius (Skutky 10) a další…

To je důvod, proč dneska své přátele zveme spíše na kratší uzavřené série.
Když jsem v předposledním setkání první série krátce vyprávěl svůj osobní příběh, jak jsem pozval Ježíše do svého života, můj parťák na to řekne: „Díky Pavle, mně k podobnému rozhodnutí pozvat Ježíše do života pomohla malá ilustrace.“ (Uchopí papír a tužku.) „Na začátku si Bůh a člověk spolu normálně povídali…“ A následuje ilustrace mostu přes propast našich špatných věcí, jakou Ti předložím v některé z následujících lekcí.
Pokud u někoho vidíme duchovní posun, rádi své přátele pozveme i na druhou sérii Discovery. Jasně přitom říkáme, že „dozvědět se“ je sice důležitá, ale přece jen nedostatečně malá část toho, co nám Ježíš nabízí. On nás volá, abychom se pro Něho „rozhodli“, následovali Ho.

Jestliže se někdo ani po druhé sérii nerozhodne, je tu otázka: Chybí mu další informace? Většinou ani ne. Možná k rozhodnutí pro Ježíše prostě zatím nedozrál a my momentálně nevíme, jak mu v takovém zrání více pomoci. Proto jsme některé chvíli „nechali“. Příležitostně jsme je pozvali na širší setkání nebo na grilovačku. Tvoje oikosová mapa obsahuje řadu lidí, kteří ještě nemají sebemenší tušení, jaké to je žít s tím Ježíšem. A někteří to rádi zjistí! Na svoji příští první sérii tedy pozvi další.

Otevírej prosím naše oči, Pane Ježíši, abychom rozeznávali lidi, které už připravuješ, kteří Tě už hledají.